

ה"ת 4794/01/23 - ארתור נזרוב, רימונד מליקיאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"ת 4794-01-23 נזרוב ואח' נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	1. ארתור נזרוב ע"י ב"כ עו"ד
	2. רימונד מליקיאן ע"י ב"כ עו"ד צחי רז
נגד	מדינת ישראל
משיבים	ע"י ב"כ עו"ד לילך כץ

החלטה

הבקשה וטיעוני הצדדים:

ביום 2.1.23 הוגשה לבית משפט בקשה לשחרור תפוס - הסרת עיקול זמני על נכס.

מדובר בדירה ברחוב בן גוריון 99 פינת ש"י עגנון 18 בת ים (להלן: "הדירה").

ביום 15.1.23 הוגשה לבית משפט תגובת המשיבה ובקשה להגשת תצהירים. ב"כ המשיבה ציינה כי קיים בתיק חומר חקירה המבסס את האמור בכתב האישום ועל כן הוגשה הבקשה לסעד זמני. ב"כ המשיבה ביקשה מבית משפט להורות למבקשים להגיש תצהירים בהתאם לחוק איסור הלבנת הון ותקנות הסמים המסוכנים.

ניתנה החלטה ביום 15.1.23 לקיום הדיון במעצד הצדדים ביום 18.1.23. וביום 18.1.23 ביקשו הצדדים דחיה מאחר ולא קיבלו זימון לדיון. התיק נדחה לדיון בפניי ליום 29.1.23.

ביום 29.1.23 התקיים דיון בפני, ב"כ המשיבה טענה כי הדירה נרכשה בשנת 2018 ע"י אביו של המבקש ומיד נרשמה הערת אזהרה לטובת אמו של המבקש 1. ב"כ המשיבה ציינה כי לעניין האם ודירה אחרת, היה הליך אחר של תפיסת רכוש. שם האם אמרה שהיא רשמה צוואה שהרכוש הזה עובר לטובת המבקש. דבר שגם נאמר בהודעות שהאם מסרה.

ב"כ המשיבה הסבירה את הנסיבות בהם אמו של המבקש ברחא מאביו בשנת 67 ולא היתה עמו בקשר בכל אותם

שנים. לטענתה בכלל גרושתו של המבקש ציינה כי "אני זו שמצאתי את האבא". כך חודש הקשר ואז האב היה בארץ. ציינה ב"כ המשיבה כי להערכת גרושתו של המבקש 1, האב בכלל אינו אדם עמיד ולא נראה כי ביכולתו לרכוש דירה. ב"כ המשיבה גם טענה כי המבקש תקופות מסוימות גר בדירה. ונתפס שם כספים במזומן בסך 100,000 ש"ח. כשהמבקש 1 נשאל מה קורה עם הדירה בשי עגנון, הוא אומר שאין לו קשר לנכס וזה שייך לאבא שלו.

ב"כ המשיבה טענה כי האב נתן תצהיר בבנק לאומי. הבנק הטיל וטו על העסקה שהיתה נראת לו חשודה. מאחר ולא אהב שכספים במזומן עוברים דרך צ'נג'ים שמוציאים שיקים בנקאיים. לבסוף בנק איגוד אישר את הכספים האלה.

ב"כ המשיבה הפנתה להודעות האם בחומר הראיות, מהם עולה כי כלל לא קראה את חוזה המכר ונגשה לעורך דין שייצג לבקשת המבקש 1. טענה כי בתיק זה יש לקבל כהנחה בראיות לכאורה ש- 1.65 מליון ש"ח עברו משנות התשעים באמצעות מכרים עלומים, באמצעות המבקש שאומר שרק פעם אחת הוא העביר, באמצעות האם שלא נמצאת בקשר, כשהדירה מיד נרשמת על שמה והיא אומרת שמבחינתה הדירה היא מתנה למבקש ולכן היא חתמה על המסמכים הרלוונטיים.

ב"כ המשיבה מביעה תמיהה לגבי הכסף, הכסף הזה נשמר משנות התשעים עד 2018 בבתיים של מכרים, קרובי משפחה, האם שלא בקשר, ביום בהיר אחד מגיעים לשניים-שלושה צ'נג'ים, שופכים עליהם כסף מזומן מקבלים שיקים בנקאיים.

ב"כ המשיבה טענה כי אף המתווך של הדירה וכן הבעלים הקודמים של הדירה טענו כי ההתנהלות היתה מול המבקש.

טען ב"כ המבקשים בדיון בפני כי המשיבה עושה הנחה כי אביו של המבקש שהוא אדם זר שקונה דירה בישראל כשהוא תושב חוץ, אזי מבחינתם מדובר בדירת בנו שהינו המבקש 1. ב"כ המבקש טען כי אין ראיות לכך שהמבקש הביא לכך כי אביו יירשם כבעלי הדירה באופן פיקטיבי. טען ב"כ המבקש לעניין דרישת המשיבה להשיג תצהיר כי אינו יכול לטוס לרוסיה לזהות את האב. טען כי המשיבה לוקחת למעשה נכס לאדם שנמצא בחו"ל. טען כי אביו של המבקש הינו אדם מבוגר בן 80 פלוס שקנה את הדירה בגיל 70 ומשהו. טען כי טענות המשיבה אינן רציניות ואבסורד שעל סמך אמרה כזו או אחרת של האם נלקח רכוש של אדם תושב זר. ב"כ המבקש טען כי גם אם המבקש יורשע בכל כתב האישום הפלילי שעומד כנגדו, באישום לנושא של הדירה אין בשר ואין ראיות מהותיות. ב"כ הפנה להודעות שבחומר הראיות וטען כי ב"כ המשיבה עושה ספקולציות בראיות והוא אינו יודע כיצד קבעה המשיבה את הנתון שאם המשיב 1 ברח מהאב לפני 50 שנה.

ב"כ המבקש גם טען כי ה- 23 מיליון, זה סך כל המחזור לפי חישובים שנכנסו ומהאתן שקיבלו הבנות 11.5 מיליון. הערך של הדירה זה סה"כ 2 מיליון ש"ח.

התיק העיקרי:

בעניינו של המבקש 1 הוגש כתב אישום בתיק ת"פ 16977-5-22 לפיו מואשם בחמישה אישומים בעבירות:

א. ניסיון לגרום לעזיבת המדינה לשם זנות, עבירה לפי סעיף 376ב + סעיף 25 בחוק העונשין.

עמוד 2

ב. הבאת אדם לעיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 202 לחוק העונשין.

ג. סרסרות - עבירה לפי סעיף 199(א) לחוק העונשין.

ד. פרסום שירותי זנות של בגיר, עבירה לפי סעיף 205ג(א) לחוק העונשין.

ה. איסור פרסום של הצעה לעיסוק בזנות, עבירה לפי סעיף 205ד לחוק העונשין.

ו. שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) תשכ"א 1961.

ז. איסור הלבנת הון - לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון התש"ס 2000.

בד בבד עם הגשת כתב האישום ביום 9.5.22 הוגשה בקשה לסעדים זמניים בתיק צ"א 17123-5-22 הכוללת בחובה קבלת סעד בעיקול הדירה (נשוא הבקשה בפני) לטובת מ"י.

ביום 10.5.22 ניתן צו זמני עד למתן החלטה אחרת. נדרשה תגובת הצדדים תוך 7 ימים.

ביום 17.5.22 הועברה תגובה מצד המבקש 1 שבפניי וכן אימו הגב' סבטלנה בגרסריאן וניתנה אורכה למתן תגובת יתר הצדדים בתיק.

ביום 25.5.22 נקבע התיק לדיון ליום 30.5.22. בנוסף נקבע לגבי ייתר הצדדים שלא הגיבו, כשבניהם מבקש 2 שבפני, קרי רימונד מליקיאן. נקבע על מתן צו תפיסה שיעמוד עד למתן החלטה בתיק העיקרי.

בדיון ביום 30.5.22 הטוענים לזכות קרי בניהם מבקש 1 שבפניי, לא התייצבו והדיון נדחה ליום 20.6.22 כאשר הוריתי על העברת תצהיר של הטוענת לזכות, קרי אימו של המבקש 1 הגב' סבטלנה בגרסריאן. בכדי שהדיון הנדחה יתקיים לגופו של עניין.

ביום 7.6.22 הוגש לתיק תצהיר של הגב' סבטלנה בגרסריאן. בדיון מיום 20.6.22 הטוענת לזכות הגב' סבטלנה בגרסריאן נחקרה לבקשת ב"כ המשיבה והתיק נדחה למתן החלטה.

ביום 3.10.22 לאחר השלמת מסמכים ניתנה החלטה ע"י כבוד השופטת רוזן עוזר בנוגע לנכסים של הטוענת לזכות הגב' סבטלנה בגרסריאן, אימו של המבקש 1 שבפני.

חומר הראיות:

ב"כ המשיבה הגישה לבית משפט קלסר המכיל חומר ראיות. אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

א. הודעתו של יהושע שמואל לויטן מיום 14.3.21 שעה 09:55 - בעלי הדירה שמסר בהודעתו כי כל התנהלות מכירת הדירה נעשה מול המבקש 1 שהנו הדומיננטי בעסקת קניית הדירה.

עמוד 3

ב. הודעתו של רונן משעלי מיום 14.3.21 שעה 11:58 - מוסר ההודעה הנו במקצועו מתווך. מסר כי מזהה את התמונה, של המבקש 1 שהוצגה בפניו כבחור שקנה את הדירה. מסר כי מי שטיפל בכל עניין הקניה זה המבקש 1 בשביל אימו. לדבריו המבקש 1 אמר כי אינו צריך משכנתא בשביל רכישת הדירה.

ג. חקירת המבקש 1 מיום 10.2.21 שעה 02:45 - מסר כי לגבי הדירה המדוברת, זהו נכס שייך לאביו. "**אז הוא עשה יפוי כוח על שם שלי ועל שם של אמא שלי על אותו נכס. הוא במהלך השנים לא שילם שקל לאמא, אז לפני מות שלו החליט לקנות נכס בשבילנו, יותר נכון בשביל אמא שלי**". מסר כי ההורים שלו נפרדו בצורה לא טובה והקשר בניהם היה דרכו. מסר כי הדירה לא נרכשה עבורו, אלא זה נכס שהאב קנה לו שיהיה לו מקום לגור אם יגיע לארץ. לאחר מותו זה יעבור לאימו של המבקש. לאחר שהחוקר העמיק בשאלות בנוגע לדירה מסר המבקש כי הוא עייף ועל כן שומר על זכות שתיקה, לא המשיך להשיב על שאלות נוספות.

ד. הודעת של ארמינה סרדריאן מיום 10.2.21 שעה 05:43 - מסרה כי היא פרודה מהמבקש 1 וכי היא מקבלת ממנו כספי מזונות במזומן, כל פעם סכום אחר. מסרה כי יש ברשותה כספים ממכירת בית אך מדובר בכספים השייכים לה בלבד. מסרה כי המבקש 1 חידש לאחרונה את הקשר עם אביו. וכן מסרה כי אביו אינו בן אדם עמיד אלא ממוצע, לדעתה אין לאב יכולת כלכלית לרכוש דירה בארץ.

מסרה כי המבקש 1 מכר את דירתו והעביר לה סכום של כ 40 אלף ₪, זוכרת כי הוא רצה לקנות לעצמו דירה אך החליט לא לקנות כרגע כי חשב שבשל הקורונה המחיר יירד. מסרה כי גדלה בבית שמקובל לא לשאול את הבעל מהיכן הכסף ולכן גם לא שאלה את מבקש 1.

ה. הודעת של סבטלנה בגרסריאן מיום 10.2.21 שעה 02:46 - אמו של המבקש 1 מסרה אודות מצבה הכלכלי והנכסים שברשותה. מסרה כי בנה, המבקש 1 פנה אליה ואמר לה שאביו מעוניין לקנות דירה ושתחילה תירשם הדירה על שמה, היא תחתום על מסמך שלמעשה הדירה תועבר בהמשך למבקש 1. מסרה כי לא חייה עם אביו של המבקש 45 שנה ולא עניין אותה מהיכן הכסף.

ו. הודעת של סבטלנה בגרסריאן מיום 14.2.21 שעה 13:46 - מסרה כי בחקירה הקודמת נחקרה בשעת לילה ושכחה לציין שיש לה כספת, הכספת הינה על שמה ועל שם בנה המבקש 1. מסרה כי מטרת פתיחת הכספת הינה בשל גילה המבוגר, רצתה לשים כסף בצד שיהיה לה. פתחה את הכספת עם המבקש 1 שבמידה ויקרה לה משהו אז הוא יקבל את הכסף. מסרה כי הכספת הכילה 10 אלף דולר. הסכום הינו בדולרים כי ביקשה מהמבקש 1 שיחליף את הכסף לדולר בתמורה לשקלים שהביאה לו.

בנוגע לדירה מסרה כי אינה יודעת דבר מלבד לעובדה שאביו של המבקש 1 קנה לו את הדירה ככל הנראה במתנה. מסרה כי בשנת 1976 ברחא מאביו של המבקש 1 ומאז לא היה עימו קשר. מסרה כי "**ארתור אמר שצריך לבוא לעו"ד שאביו קנה לו דירה שזה דירה שלו של ארתור ושאני מותרת על הדירה הזאת. אפילו לא קראתי מה היה כתוב. חשבתי שאם באתי עם בני. אז אין שום דבר כזה**".

מסרה כי זכתה בכספים בהזדמנויות שונות ומידי פעם מסרה אותם למבקש 1. מסרה כי את מבקש 1 היא רצתה לפצות על הילדות שלו. לכן עזרה למבקש 1 במתן כסף.

מסרה כי חתמה על מסמכי ירושה בהם היא מעבירה את הכספים שיש לה בחשבונה הפרטי למבקש 1.

ז. הודעתו של אביב אדרי מיום 14.3.21 שעה 15:31 - מוסר ההודעה הנו עובד בנק לאומי המטפל במחלקת תושבי חוץ מסר כי בדיווחים שהוצגו בפניו עלה חשד לעבירות הלבנת הון ולכן פנה למוכר הדירה שיקבל מהקונה אסמכתאות לכספים. מסר כי עורכי הדין של שני הצדדים (הקונה והמוכר) הגיעו אליו בכדי להבין מדוע הבנק אינו מאשר את הכספים. **"...ניסו להבין לעשות 'הצגות' למה הבנק לא מאשר..."** מסר כי עורך הדין של הקונה מסר לו כי ברוסיה לא נהוג לשמור כסף בבנקים ומשתמשים במזומן. מסר כי **"היו הרבה אי התאמות וחוסר בהירות לגבי מקור הכספים וחוסר בהירות טוטאלי לגבי מקור הכסף ואי לכך לא אישרנו את העסקה. הגענו לזה שהכספים בא מצייגים אבל לא קיבלנו מספיק מידע איך הכסף הגיע לצייגים..."**

ח. תצהיר של המבקש 2 מיום 20.3.18 שהוגש לבנק לאומי- המבקש 2 חתם בפני עו"ד רומן יוספוב תצהיר בו הוא מוסר בשפה הרוסית, שפת האם ותורגם לעברית כי עבד כל חיו ואגר חסכונותיו, בנוסף קיבל נכסים בירושה. הכספים נאגרו במזומן ב 40 שנה האחרונות בשל חוסר ביטחון במערכת הבנקאית הרוסית. החל משנות התשעים הוא ניצל כל הזדמנות להעביר כספים לישראל, באמצעות המבקש 1 ומכרים. הפקידים בידי בנו המבקש 1 וגרושתו הגב' בגדסריאן סבטלנה. שהצהיר כי עם האחרונה הוא ביחסי ידידות והורות טובים מאוד.

ט. טופס רישום מפנקס בתים משותפים נכון ליום 4.1.21 - ממנו עולה כי הנכס בגוש 7139 חלקה 225 תת חלקה 219 מהכתובת שדרות בן גוריון 99, שי עגנון 18 בת ים רשום על המבקש 2 מיום 10.1.19 כאשר ביום 14.1.19 נרשמה הערת אזהרה על שם בגדסריאן סבטלנה, אימו של המבקש 1.

י. דוח פעולה/ זכ"ד תמלול שיחה עם המבקש 2 מיום 7.3.21 - תמלול שיחה עם המבקש 2 שבה מסר המבקש 2 כי אינו זוכר שום דבר. מסר כי הגיע לישראל לפני כ 4 שנים בשל בעיה שהיתה לו בעין. ולא זוכר שום דבר לעניין הכסף.

יא. הודעתו של רומן יוספוב מיום 28.2.21 שעה 10:08 - מוסר ההודעה הנו עו"ד שמייצג בעסקת קניית הדירה, מצד הקונה, מסר כי ייצג בעסקת קניית הדירה את המבקש 2. מסר תחילה כי שכר הטרחה שילמו לו המבקשים יחד, בהמשך מסר כי **"אולי ארתור"** המבקש 1 שילם. בנוסף לעסקת קניית הדירה, הלקוחות שלו הם המבקשים וכן האם הגב' בגדסריאן סבטלנה שערכו אצלו צוואות. מסר כי **"..רוב הסיכויים שארתור פנה אליי"**, למעשה מי שפנה אליו לצורך ביצוע חוזה הרכישה הנו המבקש 1. מסר כי אינו יודע מי הבעלים של השיקים שניתנו וכי הקונה זה שמביא את השיק וכן מסר כי אינו יודע את מקור הכספים שבאמצעותם נרכשה הדירה. וכן מסר כי להתרשמותו מי שרכש את הדירה זה המבקש 2. ולאחר שהחוקר אומר לו כי השיקים שניתנו אלו שיקים של צייג מסר כי **"אני לא יודע מאיפה בה השיק הזה"**. כאשר למעשה מוסר ההודאה היה בפגישה בבנק לאומי בעניין השיקים.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג לפניי ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

בראשית הדברים, אציין כי המבקש 1 כלל אינו צד לבקשה. המבקש לא טען דבר וחצי דבר במסגרת הבקשה לזכויות בנכס, כל שנטען הוא כי נגד המבקש הוגש כתב אישום. לכאורה על פי הסנגור אין קשר בין המבקש 1 לבין הדירה. הקשר של המבקש 1 הוא למבקש 2 שהוא אביו. המבקש 1 טוען ההפך כי אין לו יד ורגל בדירה, הוא אינו טוען לזכויות

בדירה. משכך לא ברור מדוע המבקש 1 הגיש את הבקשה. די בכך כדי לדחות את הבקשה שהוגשה ע"י המבקש 1.

שנית, הגשת הבקשה הנוכחית מהווה תקיפה עקיפה של הצו הקיים בצ"א 17123-05-22. במסגרת צו זה למעשה הסוגיה הוכרעה וניתן צו. לא ברור מדוע הטוען לזכות לא הגיש תצהיר במסגרת תיק התפיסה הראשון אלא החליט להגיש בקשה להחזרת תפוס. במעשיו אלו הוא למעשה הפך את הנטל מבקשת המשיבה בתיק צ"א 17123-5-22 שאלה הנטל להציג ראיות לכאורה לצורך התפיסה. העביר המבקש 2 את הנטל עליו להראות מדוע יש להשיב אליו את הנכס הנטען (למעשה לבטל את צו התפיסה שהוטל בתיק צ"א 17123-5-22).

שלישית, המבקש 2 לא התייצב בבית המשפט, לא ביקש להיעדר מהדיון, לא קיבל אישור להיעדר מהדיון לא מסר שום הסבר למקור הכספים לבית המשפט. לא ברור מהו המסד העובדתי עליו נסמך המבקש 2 בבקשתו. קולו של המבקש 2 כלל לא נשמע בבקשה. בית המשפט אינו יודע מהן טענותיו על מה הוא נסמך, מלבד הרישום בטאבו המעיד על הבעלות בדירה אין שום ממצא עובדתי היכול לשפוך אור על בקשת המבקש 2. בנסיבות אלו שהמבקש 2 לא טרח להגיע לבית המשפט ולהיחקר על בקשתו או אפילו להגיש תצהיר המניח מסד עובדתי כל שהוא יש לדחות את הבקשה.

למעלה מן הצורך אציין כי עיינתי חומרי החקירה בתיק. ממנו עולה כי קיימת תשתית ראייתית לכך שהדירה נרכשה ע"י המבקש 1 במסווה של רכישת הדירה ע"י המבקש 2. אני מפנה לפירוט הראיות כפי שפרטתי בתחילה. לציון ההתנהלות מול בנק לאומי כאשר אין שום הסבר שיכול להיבדק ראייתית למקורות הכספים שהיוו את המקור לרכישת הדירה. המבקש 2 כלל לא מסר גרסה בבית המשפט ולא טרח להסביר את מקור הכספים. כלתו של המבקש 2 שמסרה כי למבקש 2 אין אמצעים לרכוש דירה בישראל. אימו של המבקש 1 שטענה שלא היה קשר כל השנים בין המבקש 1 למבקש 2 ולפתע פתאום המבקש 2 רוכש דירה לעצמו בסיוע פיזי של המבקש 1. עשיית העסקה כולה במזומן. הרישום של הדירה על שמו של המבקש 2 והערת אזהרה על שם אימו של המבקש 1 למרות שהם נפרדו בשנת 1976. כל אילו מעידים כי מדובר בהתנהלות מוסוות ולא בהתנהלות תקינה. כלל השאלות העולות מהתנהלות המבקש 2 אינן יכולות להיבדק כיוון שלא ידוע כלל היכן המבקש 2, נוכח האמור אני סבור כי בשלב זה של ראיות לכאורה די בכך כדי לדחות את הבקשה.

סוף דבר אני דוחה את הבקשה, מזכירות תודיע לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ג, 02 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.